

ken der er den rigtige af disse 2 Opfattelser. Hovedsagen er, at vi alle erkende, at det er en god og rigtig Reform at indføre Forholdstalsvalgmaaden, og saa er der ingen Grund til at undersøge, hvem den bringer mest eller mindst Fordel. Jeg kunde derfor have ønsket, at Flertallet her i Tinget havde nøjedes med at optage Lovforslaget, som det oprindeligt forelaa, og i Hovedsagen i den Skikkelse, hvori det er oversendt fra Landstinget, men i Stedet for har man indført 2 gamle Stridsspørgsmaal, nemlig Spørgsmaalene om Kvinderne og om Udvidelsen af Valgretten. Hvad Kvinderne angaar, har Folketinget vedtaget, at de skulle have Valgret og Valgbarhed. Mindretallet har her tiltraadt Flertallets Forslag, men vi have allerede i Betænkningen fremhævet, at det vistnok havde været heldigere, om man havde slaaet sig til Ro med Landstingets Affattelse paa det Punkt. Landstinget har jo i Aar vist en ganske overordentlig stor Imødekommenhed paa dette Punkt, en Imødekommen, som man næppe kunde have anet for faa Aar siden, og jeg tror, at man vilde have gjort Kvinderne en større Tjeneste ved at tage imod dette betydelige positive Fremskridt for dem hellere end at forlange et større, som de maaske kunde glæde sig ved rent teoretisk, men som de ikke ville faa praktisk Nytte af, fordi Landstinget ikke vil gaa saa vidt, som der her i Folketinget er Enighed om.

Hvad Spørgsmaalet om Udvidelse af Valgretten angaar, have vi lige fra Begyndelsen taget Afstand fra Tanken om at købe Indførelse af Forholdstalsvalgmaaden med en saa betydelig Indrømmelse. Vi holde paa, at det hverken for Kjøbenhavns eller for hele Landets Vedkommende vil være rigtigt at gaa ind paa at tilstaa alle Skatteydere lige stor Valgret. Efter Flertallets Forslag vilde det stille sig saaledes, at 70,000 Kroners Skatteindtægt vilde faa paa det nærmeste lige saa stor Indflydelse som en Skatteindtægt til Beløb af 2,300,000 Kr. Det forekommer mig at være en altfor stor Urimelighed, og da denne min Opfattelse støttes ved Princippet i den for Købstæderne og den for Landet gældende Lovgivning, ville vi ikke gaa ind paa den af Flertallet foreslaaede Udvidelse. Vi se ikke, at Indførelsen af Forholdstalsvalgmaaden giver Højre en Fordel, som der vilde være Grund til at købe mod et saa betydeligt Offer, men foretrække den bestaaende Tilstand, og jeg tror, at jeg taler ikke blot paa mine egne, men paa samtlige mine Meningsfællers Vegne paa dette Punkt.

Vi ere enige i ikke at ønske nogen Forandring, naar den skal købes med en Nedsættelse af den Grænse for Valgretten, som nu er gældende. Vi finde ikke Anledning til videre Udtalelse om Sagen; vi havde den jo for i Fjor og have haft den til Forhandling i Aar, og jeg synes oprigtigt talt, at der ikke er mere at sige om den, end der er sagt fra begge Sider.

Hørdum: Som ærede Medlemmer ville se af Betænkningen, er der ikke fra socialdemokratisk Side taget noget Særstandpunkt til de foreslaaede Ændringer. Jeg ønsker dog at bemærke, at Grunden dertil ikke er, at vi skulde være videre fornøjede med Loven, som den kommer til at foreligge efter Flertallets Forslag. Ærede Medlemmer ville sikkert erindre, at da Lovforslaget sidst forelaa her til 2den Behandling, stillede Socialdemokraterne nogle principielle Ændringer, gaaende ud paa at faa indført almindelig Valgret ved Valg af Borgerrepræsentanter. Disse Ændringer bleve imidlertid den Gang forkastede af Tingets Flertal, og vi sluttede os derefter til Flertallets Ændringer. Vi have ikke troet at burde stille vore Ændringsforslag op igen, eftersom Tingets Flertal bestaar af de samme Medlemmer, som da Sagen sidst behandledes her, og der ingen Grund er til at antage, at der er sket nogen Forandring i deres Synsmaade.

Vi have ogsaa af en anden Grund undladt at stille Ændringer. Vi have ment, at jo større Flertallet for Forslaget er, desmere Haab har man om, at man vil tage Hensyn til dette Tings Beslutninger. Jeg kan dog ikke nægte mig selv at gøre den Bemærkning til den sidste ærede Taler, at jeg vilde have betragtet det som overordentlig gavnligt for Sagens videre Gang, om ogsaa dette lille Mindretal kunde have sluttet sig til Flertallet; det har imidlertid ikke kunnet lade sig gøre. Jeg tillader mig dog at tro efter Udtalelser, som jeg tidligere har hørt, at det ærede Medlem, der er Ordfører for Mindretallet, ikke er saa utilbøjeligt til at gaa med til en Gennemførelse af den almindelige Valgret; men han maa naturligvis af Hensyn til sit Partis Princip, at Pengene vedblivende bør og maa regere Verden, holde sig uden for Flertallets Ramme og staa som et Mindretal. Jeg beklager det. Havde han sluttet sig til Flertallet, vilde det have bidraget overordentligt til at faa det andet Ting til at gaa ind paa dette Tings Beslutninger. Naar det ærede Medlem sagde, at han ikke vilde købe Forholdstalsvalg-